

Un reportaj

VIRGIL MUNTEANU

— Așadar, să vorbim despre activitatea teatrului dumneavoastră. Am putea începe cu repertoriul...

— Un moment, un moment. Până să vorbim despre activitatea noastră, mai bine zis, despre activitățile noastre, aș vrea să vă mulțumesc că v-ați gândit și la noi. Deși, în ultima vreme, ne-ați cam neglijat. N-o luați ca pe o critică, departe de mine gândul, luați-o ca pe o dojană prietenească, ne-ați cam neglijat. Nu s-a scris un rând despre noi, stai să văd, de un an, un an și ceva...

— N-am prea avut despre ce.

— Ei, nici chiar așa... Am avut și noi spectacolele noastre... E drept, nu fugim după originalitate cu orice preț, n-am avut premiere pe tară, nici spectacole puse de mai știu eu cine, n-am luat premii, n-am făcut vilvă, noi sintem mai modești, noi stăm în banca noastră...

— Bine. Se primește critica. Să trecem, dacă vreți, la ale noastre.

— Să trecem, să trecem. Cu ce începem?

— Cu repertoriul. De acord?

— Așa... Să vedeți, noi am întocmit un plan de măsuri, aveți aici o copie, măsuri care să ducă în cel mai scurt timp la îmbunătățirea radicală a activității noastre. Știți, desigur, cum să nu știți, la sfârșitul stagiunii trecute am fost aspru criticați pentru... hm!... pentru unele neajunsuri în activitatea noastră, pentru unele neîmpliniri, tovarășii nu ne-au cruțat, poate au

exagerat nițel, asta e o părere personală, au dat cu noi de pământ de nu ne-am văzut. Așa că am întocmit un plan de măsuri, aveți aici copia, plan pe care am și început să-l traducem în viață.

— Să vedem.

— Am început prin a da teatrului nostru o înfățișare atrăgătoare. N-ați putut vedea, acum e iarnă, dar în jurul teatrului s-au amenajat, prin munca patriotică a colectivului, notați asta, ronduri cu flori. Ne-a ajutat și municipiul, cu bulbi de lalele...

— Mă rog. Totuși, n-ați vrea...

— Stați, că nu e gata. Prin contribuția fiecăruia, în holul teatrului am amenajat o adevărată seră. Predomină mușcatele. Avem în plan să deschidem și o expoziție de pictură naivă. Avem și printre actori cîțiva pictori naivi foarte dotați, trebuie să-i încurajăm, nu-i așa?

— Bun. Și repertoriul? dacă nu vă supără...

— Mai e pînă la repertoriu. Avînd în vedere că atmosfera din colectiv a fost aspru criticată, ne-am gândit să organizăm în fiecare luni — știți, ziua noastră liberă —, reuniuni tovarășești, cu pepsi și frucola, cu ceva prăjiturile de casă, avem printre actrițe gospodine excelente; oamenii mai dîscuță, se mai împacă, dispar barierele...

— Dar, problema principală, știți...

— Ajungem și acolo. Am întocmit o anexă la planul de măsuri, aveți aici copia, în care se prevăd numeroase întâlniri cu spectatorii, în școli, la locul de muncă. Dacă nu v-ați fi grăbit și ați fi ve-

nit peste două săptămîni, ați fi putut participa la prima noastră întîlnire de acest fel. Încă nu ne-am hotărît unde va fi, la clubul ospătarilor sau la crescătoria de păstrăvi, dar avem convingerea că vom câștiga noi și noi prieteni ai teatrului.

— Revenind la chestiunea de bază, aș dori...

— Să nu ne pripim. Am analizat activitatea secretariatului literar. Sint cîteva sute de piese care zac necitite. Le vom lichida în cîteva săptămîni, cu sprijinul cadrelor didactice din localitate. Între timp, băieții din secretariat vor scoate primul caiet-program al teatrului, o adevărată revistă. Am-biționăm să publicăm și texte inedite, cu adevărat valoroase, recomandate de cadrele didactice.

— N-ar fi mai bine să le reprezentați?

— E prea mare riscul. Dacă vor stîrni ecou, dacă spectatorii se vor arăta interesați — și avem posibilitatea sondării opiniei lor, aveți aici copia chestionarului pe care preconizăm să-l difuzăm prin tovarășele noastre plasoare —, atunci, poate că le vom juca la studio.

— Aveți un studio?

— Iertați-mă, dar eu nu știu...

— N-avem, dar e trecut în plan. Altfel: ne-am gândit să diversificăm formele de spectacol, să pătrundem mai adînc în public. Sintem în tratative cu Dolănescu, omul ne-a promis că vine cu toată familia, vom da un mare spectacol pe stadion, va fi un triumf.

— Și, acum...

— N-ați trecut pe la atelierele noastre? Știu, n-ați avut timp. Se lucrează intens la recondiționarea recuzitei și a decorurilor, vrem să revalorificăm prin consignație costume mai vechi, tot colectivul își aduce contribuția.

— Toate bune. Dar, repertoriul?

— Repertoriul? Ce-i cu repertoriul?